

Matuszewski, Adam

"Segej Nikolaevič Koževnikov (1906-1988)", Aleksej Nikolaevič Bogoljubov, Evgenij Jakovlevič Antonjuk, Svetlana Andrijavna Fedosova, Moskva 1998 : [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 45/1, 170

2000

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

V.V. Miller i inni. Cennym uzupełnieniem opracowania jest zamieszczony na końcu (s. 186–198) krótki zbiór listów Gorożankina.

A[leksej] N[ikolaewiĉ] B o g o l j u b o v , E[vgenij] Ja[kovleviĉ] A n t o n j u k , S[vetlana] A[ndrijavna] F e d o s o v a : *Sergej Nikolaewiĉ Kożevnikov (1906–1988)*. Moskwa 1998 Nauka, 240 s. Rossijska Akademijska Nauk. Serijska: Nauĉno-Biografiĉeskaja Literatura.

Książka opisuje życie i działalność naukowo-dydaktyczną wybitnego ukraińskiego uczonego w zakresie mechaniki maszyn, członka-korespondenta Ukraińskiego Akademii Nauk – Sergeja Nikolaewiĉa Kożevnikova. Autorzy, obok biografii Kożevnikova, przedstawiają jego zasługi dla opracowania metod eksperymentalnych w badaniach maszyn oraz wkład do nauki o strukturze i syntezie mechanizmów, biomechaniki i innych działów mechaniki. Książkę uzupełnia obszerna bibliografia prac Kożevnikova.

Katarzyna D o r m u s : *Rozwój form wychowania estetycznego i nauczania rysunku w Krakowie w latach 1850–1914*. Warszawa 1998 Wydawnictwo IHN PAN. Instytut Historii Nauki PAN. Zakład Dziejów Oświaty. Polska Akademia Umiejętności. Wydział Twórczości Artystycznej, 255 s. Monografie z Dziejów Oświaty. T. 38.

Książka dzieli się na pięć zasadniczych rozdziałów, z których pierwszy omawia wzrost społecznego zainteresowania problemami sztuk plastycznych w drugiej połowie XIX w., następne zaś prezentują stosunek pedagogów europejskich i amerykańskich do wychowania estetycznego i nauczania rysunku w szkole, omawiają wychowanie estetyczne w szkole galicyjskiej oraz próby realizacji reformy pedagogiczno-estetycznej na terenie Krakowa przełomu XIX i XX wieku, wreszcie analizują czynniki kształtujące świadomość estetyczną społeczeństwa krakowskiego. Rozważając problem wychowania estetycznego, autorka starała się ustalić, jakimi drogami docierała wiedza o sztukach pięknych i w jaki sposób starano się kształtować wrażliwość estetyczną społeczeństwa krakowskiego, jaka była w tym procesie rola szkoły, a jaką odgrywały czynniki pozaszkolne, wreszcie do kogo były adresowane podejmowane działania i jakie przyniosły skutki.